

היה מוכן להמשיך לעבוד עם רוזוליו. היה נמנע מלדווח למפכ"ל על הזיופים אך אותם שהכירו את שור אינם מעלים על דעתם שאם נודע לו הדבר, הוא

קצין שור
מי אוהב להסתבך?

ברוך לשם: הוצא מהמישטרה

דובר לשם
לא לחטט בעבר

לו עבודה אחרת. המישטרה אינה אוהבת כשמחטטים בעברה.

גם האיש שגרם לחידוש הקירת פרשת רצח רחל הלר, לא הצליח להציל את עצמו מהקללה. לפני כשלוש שנים פירסם סגן ניצב ברוך לשם, מי שהיה עוזרו של השר שלמה הילל ואחר כך דובר-המישטרה, את הספר רצח רחל הלר — אנטומיה של חקירה.

נראה שלא לשם ולא ראשי-המישטרה, תיארו לעצמם מה יגרום הספר. המחבר השתמש במיסמכים רבים וחקר בחומר בית-המישפט. הוא חקר גם את ברנס וניהל שיחות עם אנשי צוות-החקירות ש' לכדו את הנאשם.

קצין מישטרה בדימוס, עזרא גולדנברג, התרשם מהספר. ערך חקירה משל עצמו, ובעיקבותיה טען: יש לערוך מישפט חוזר לברנס!

הפרשה התחילה שוב להציק למישטרה. לשם נאשם בכך שגרם לשערוריה החדשה, שזעזעה את המישטרה. עבודתו בי מטה הארצי הופסקה. הוא נאלץ לחפש

יעקב קוזני: צל בבי"ח המישפט

תפקיד שגוי במחלוקת בפרשה, נפל ב' חלקו של השופט המחוזי, יעקב קוזני. כשהתעוררה הפרשה מחדש, לפני מעט יותר משנה, טען עוזי נבות שקדמי — או קצין-מישטרה בדרגת ניצב — היה נוכח בלישכתו של ניצב אריה שור, כש' בא להתלונן על כך שמרקוס השתתף בשיחזור. נבות לא היה בטוח אם קדמי, שבאותה עת הכין אותו שור לקראת מינוי תחתיו כראש מחלקת-החקירות, לקח חלק בוויכוח או שהיה עדי-שמיעה בלבד. קדמי הכחיש מכל וכל את קיום הפגעי שה, הפרקליטות לא ביקשה ממנו להביחן במכונת-אמת. בית-המישפט סירב להתייחס לעדותו של קדמי, אך מבלי להזכיר את שמו, קבעו שניים מתוך שלושת השופטים כי פגישתו כזו אכן נערכה. השופט המחוזי סירב להתייחס לפסק-הדין, בטענה שעל העניין להיבחן עדיין בעירעור.

קצין קדמי
הכחשה ומכל וכל

האם נפגע גם קדמי מקללת רחל הלר? האם יתברר שהשופט שהיום הוזהה יתר על המידה עם האווירה המישטרית בעת ששירת במטה-הארצי?

קצין אלכז ואשתו (אחרי הזיכוי)
הצרכים באו בזמן הנכון

רות. המישטרה, במצבה היום, זקוקה מאוד לחוקרים מסוגו של אלכז. אם גם בעתיד הוא ידאג להתפנות ברגע הנכון, יצליח גם להבא להינצל מהרשעה.

(המשך מעמוד 63)

מפכ"ל המישטרה, אריה איבצן, הודיע שיהודה אלכז יחזור לשי

עדי בראונר: האהובה רצחה את האשה

הקללה המשיכה לרדוף אחרי עדי בראונר, גם לאחר האסון הכפול.

ממורמז ומדוכא, ניסה בראונר לשכוח את הטראגדיה שלו בנסיעה לחו"ל. אך נחפס בנמלה-התעופה בן-גוריון, כשעל גור פו מאות אלפי דולרים, שאותם ניסה להבריח מישראל. הפרקליט המבריק, ש' פנה אל הפרקטיקה הפרטית, הסתבך עם החוק, נאלץ להשאיר את כספו, ונסע לשווייץ. מפעם לפעם הוא מבקר בארץ.

האם שיחק בראונר תפקיד תמים בפרישה, ותאמין בתום לב כי השיחזור נעשה כדי, או שמא ידע כי מרקוס נוכח ב' שיחזור הרצח, כפי שטען מאוחר יותר עדי-המדינה, עוזי נבות?

„לא ייחסתי לכל העניין חשיבות. אם נבות לא בטוח הוא לא יכול להיות עדי, אמר בראונר לפני שנה. אך נבות העיד בכל זאת נגד עמיתו למיקצוע, שאול מר-קוס, למרות הציפיות של התובע-לשעבר, שהודה בהמשך דבריו:

„בגלל שלא ייחסתי לעניין כל חשיבות, לא דיווחתי על כך לאיש בירושלים. אני שיתפתי בעניין את פרקליט מחוז חיפה והצפון, טיגליץ, ואני לא יודע מה הוא עשה עם זה...“ (העולם הזה, 2268).

יש המפקקים בטענתו של בראונר, החושבים שהוא דיווח על שיטות החקירה הפסולות של ניצב-משנה שאול מר-קוס לא רק לפרקליט המחוז, אלא גם לפרקליט אחר, שנמנה עם ידידיו הקרובים — פרקליט-המדינה גבריאל בך.

אם נכונה טענה זו, נתן בראונר את ידו להתפשטות מחלת הסרטן בצמרת מוסדות החוק.

תובע בראונר
„לא ייחסתי לעניין חשיבות...“

אריה שור: מז מהתקני-לב

סד שבו עבד רק כדי להוכיח שהמישטר טרה היא נקיית כפיים. מה עוד שנגד ברנס היו ראיות משכנעות אחרות, ולא כדאי היה לקלקל ולסכן את הישגיו של שאול מרקוס. רק כדי לשמור על טהר המיקצוע.

מה סיפור ניצב אריה שור למפכ"ל המישטרה, ומה סופר לשר לשעבר, שלמה הילל? ייחסים של אריה שור ורוזוליו היו גרועים. יש הטוענים שניצב שור פרש לגימלאות בין השאר מפני שלא

ניצב אריה שור, מי ששימש כראש אגף-החקירות במישטרה, נפטר מהתקני-לב מייד אחרי שיצא לגימלאות. קשה להאמין שכולם ידעו על כך ש' נבות התלונן על זיוף-סצינת-השיחזור של ברנס, מלבד ראש אגף-החקירות. לכל קצין בכיר במטה הארצי, ובמיוחד לראשי-האגפים, יש המודיעים שלו, המוסרים לו דיווחים באופן שוטף על הקצונה ה' בכירה של המישטרה ועל המתרחש בחדרי-היחידים. אך ניצב שור היה איש-מישטר, שלא אהב להסתבך ולסבך את המו